

1. U V O D

Snažan rast kapitala, i investicionih i privatnih penzijskih fondova, u novijem periodu u pojedinim visoko razvijenim zemljama doveo je ove institucije u sam vrh institucionalnog investiranja na finansijskom tržištu.¹ Kao vodeći instituti investiranja u akcijske korporacije su, upravo privatni penzijski i investicioni fondovi.

Sa razvojem investicionih fondova, kao standardnih oblika ulaganja, počeli su se razvijati i alternativni oblici ulaganja, među kojima su najznačajniji hedž fondovi.

Hedž fondovi su odavno prisutni na ekonomski razvijenim tržištima, posebno u SAD-u. U Bosni i Hercegovini, kao i u regionu, gdje su prvenstveno zastupljeni tradicionalni investicioni fondovi, predstavljaju novinu.

Hedž fondovi se od drugih fondova uglavnom razlikuju po ulaganju u visokorizične finansijske instrumente, ali i po netransparentnosti, jer ulagače u većini slučajeva ne informišu o tome kako su njihova sredstva plasirana. Namjenjena su mahom bogatim investitorima i velikim korporacijama, koje interesuje samo visoki prinos.

Prvi hedž fondovi su se pojavili 50-ih godina prošlog vijeka, što ih svrstava u red najmlađih institucija na finansijskom tržištu. Zbog toga, o njima postoji, generalno, vrlo malo informacija.

Ovim radom ću pokušati da pripižim pojam hedž fondova, način njihovog poslovanja, kao i prednosti i nedostatke ovog načina finansiranja, u odnosu na standardni koji koriste tradicionalni investicioni fondovi.

¹ Mr.Zvonko Burić, Institucionalni investitori sa finansijskog tržišta, Štampa Novi Dom, Beograd 1998 godina, Str. 9.